

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Przebieg choroby

Table with 4 columns: W miejscu, W Amsterdamskiej, W dworzecowej, W Państwowym, W innych państwach. Rows show subscription rates for different locations and durations.

Przebieg choroby i ogłoszenia (Inseraty) uprawia się nadzany wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji Nr 241. Dla rozmów samodzielnich 1972.

W Łowiczu sprzedaje numerów po 12 zł: w Biurze ogłoszeń S. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska 3 i w Biurze Płohna, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA REFORMA

WYDANIE PORANNE

Przebieg choroby

Przebieg choroby i ogłoszenia (Inseraty) uprawia się nadzany wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Zamieszkałą prenumeratę i ogłoszenia (Inseraty) przyjmują: We Lwowie Biura ogłoszeń: A. Boczko, ul. Karola Ludwika 21, S. Sokołowski, ul. Jagiellońska 3. — W Jarosławiu A. Amster, — W Tarnobrodzie M. Roczko, — W Wiedniu Bernard Goldschmid (sprzedaż oddzielnych numerów), I. Wollzeile 6. — M. Dukas Nachfolger, Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtie n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylej i Wrocławiu). — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalk (Wrocław). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (Inseraty) przyjmują Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 24 h., za każdy następny raz 18 h. — Nadsyłanie po 80 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabularny, ogrody, skomplikowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla samodzielnich, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Osamotnienie Serbii.

Kraków, 16 października. Demonstracyjnie rozpoczęła się nowa ofenzywa wojsk austriacko-węgierskich i niemieckich przeciw Serbii. Na szerokim froncie w dwunastu punktach mniej więcej przekroczone za pierwszym impetem potężne baryery rzek Dunaju i Sawy, ktorými natura sama zdala się przychodzić w pomoc Serbii. Równocześnie atak od strony Bośni wymusił przejście przez Drinę. W ręku wojsk sprzymierzonych znalazły się wszystkie już niemal uziemione punkty, brzońce na północno do Serbii dostępu. Belgrad, Semendria, Ram, Pożarevac, kolejno i w zdziwiająco szybkim tempie padają skutkiem niepostrzeżonego tego marszu.

Gdy z początkiem grudnia zeszłego roku Belgrad na skutek postępującego naprzód ofensywy w dolinie rzeki Kolubary, która wojskom serbskim na północy całkowicie groziła odcięciem, opuszczony został przez armię serbską i przeszedł w austriacko-węgierskie ręce, komunikat austriacko-węgierskiego generalnego sztabu wyraził obawę powody, dla których ofenzywa nie rozpoczęła się była od ataku w kierunku Belgradu. Liczono się z naturą terenu i trudnościami, na jakichby napotykały wojska, atakujące wprost od północy i zmuszone do forsowania przejścia przez Dunaj i Sawę. Na ten plan właśnie wojska serbskie przygotowane były przedewszystkiem. Szanując wszelkie względy materialne, postanowiono kierownictwo wojsk austriacko-węgierskich chwycić się planu mniej efektownego wprowadzenia, lecz za to pewniejszego i ekonomiczniejszego. To było powodem, dlaczego uderzono od Bośni, forsując przejścia przez łatwiejszą do przebycia Drinę. Gdy armia atakująca dolinę Kolubary doszła się poczęła w głąb kraju, Serbowie Belgrad i północny skraj Serbii opróżnić musieli dobrowolnie.

Tem bardziej uderzający był więc atak obecny, który nie liczył się już z żadnymi trudnościami i rozpoczął uderzenie z szaloną wprost siłą od północy właśnie. Ma on charakter o tyle demonstracyjny, że daje odrazu do poznania, iż ofenzywa obecna rozpoczęta siłami, dla których niema żadnych przeszkód, niemożliwych do pokonania. Wobec takiego ognia artyleryjskiego i takich doświadczeń wojennych, jakimi rozporządza w tej chwili wojska sprzymierzone, żadne linie nieprzyjacielskie, choćby najbardziej uziemione naturą terenu czy sztuka, ostać się nie mogą. Tego rodzaju atak jest też dla Serbów poważnym „memento mori“: wskazuje on, że obecna ofenzywa to nie są jakieś walki wstępne, mające na celu ubezpieczenie granic monarchii przed inwazyją od południa, lecz że teraz nastąpić muszą rozstrzygnięcia decydujące.

W nową tę wojnę dała się Serbia nieopatrnie wciągnąć przez swoich opiekunów. Po ustaniu w grudniu zeszłego roku ofensywy austriackiej w Serbii, nastąpiła po obu stronach walczących całkowita niemal cisza, która wyglądać mogła nawet na mierzące porozumienie. Austro-Węgry w ciągu rokowań swych z Włochami oświadczały wyraźnie całkowite swoje „désinterressement“ w sprawie górnej Albanii. Tem samem rozwiązywano Serbii ręce. Kość niezgody, która była powodem całej wojny światowej, przestawała istnieć faktycznie. Serbia zdobywała dostęp do Adryatyku i ambicje dążenia jej tem samem zostały nasycone. — W rzeczy samej też wojska serbskie zwróciły się ku Albanii i sprawa z tym przeciwnikiem zdawała się już załatwiona.

Tem dziwniejsza była tedy decyzja Serbii co do udziału w nowej imprezie wojennej. Jak podjęło czwórporozumienie na Bałkanach, mimo, że Włochy niedowzajemnie ukazywały Serbii, iż nie zgodzą się na zagarnięcie przez nią górnej Albanii, mimo, że współdziałanie dalsze w myśl planów czwórporozumienia łączyło się dla Serbii z utratą Macedonii na rzecz Bułgarii, apetyt jej na nabytki kosztem Austro-Węgier był tak wielki, że prosty rachunek korzyści i strat oraz prawdopodobieństwa był już tu niewystarczający. Zdaje się wszakże, że współdziałanie w tej decyzji także czynnik natury psychologicznej. W zesłorocejszej kampanii odniosła Serbia pewne sukcesy. Ustawicznie więc ciężła na niej otąd zmora, jakiej dał wyraz niedługo Schiller w pięknej balladzie swojej o pierścieniu Polikratos. Serbia czuła, że odwet za te jej sukcesy przędzie czy później przyjdzie musi. Zmora ta napawała ją trwogą przed losami, które przyszłość niesie. W takiej sytuacji, kosztem największych nawet poświęceń, Serbia nie mogła się wyrzec swoich opiekunów, byle tylko nie pozostać w osamotnieniu. Jest to stan człowieka śmiertelnie chorego, który się obawia ustawicznie, że tej właśnie nocy nastąpi chwila ostatnia i że w tej straszliwej dla niego chwili będzie sam, pozbawiony czyjejkolwiek pomocy. Wtedy to zaklina się obecnych na wszystkie świętości, stara się jakimkolwiek pozorem skłonić ich do pozostania chwilę jeszcze, byleby tylko niebezpieczeństwo samotności oddalić.

Mimo wszystko jednak grozi Serbii osamotnienie faktyczne. „Corriere della Sera“ oświadczył już bez obłonek, z czysto wojskim brakiem skrupułów, że czwórporozumienie nie może się swych rozprasać i że, jakkolwiek byłoby to niezmiernie przykre, jednak Serbii prawdopodobnie pozostawić trzeba będzie własnego losu. Powiedzenie to nabył test czołwie-

ne po tych obietnicach, jakimi skłoniono Serbię do współdziałania w nowej awanturniczej imprezie. Obiecywało tedy czwórporozumienie, że powstanie nowy blok na Bałkanach, który skierowany będzie przeciw mocarstwom centralnym i Turcji. Obiecywało, że Grecja i Rumunia wystąpią po stronie serbskiej lub co najmniej zachowają żywe neutralność. Obiecywało wreszcie, że 150.000 wojska przysła w pomoc Anglii i Francuzi przez Saloniki, równocześnie zaś Rosya przez Rumunię skoncertyje wojska swe pod Prahawą. Już sam początek wojny nowej na bałkańskim półwyspie wykazał jednak naocznie, że były to wszystkie „obiecanki cacanki“. W Salonikach wysadzili Anglii i Francuzi korpus ekspedycyjny, z dwu dywizyj mniej więcej złożony, i teraz sami nie wiedzą, co począć z temi wojskami. Rząd grecki postarzał się o dostateczną ilość wojsk, którzyby mu zapewniała swobodną wolę na tym terenie. Transporty nowe, które zapewnić mogły Francuzom i Anglikom poważniejszą siłę w tem miejscu, nie są łatwe wobec pojawienia się przed portem salonickim łodzi podwodnych niemieckich i austro-węgierskich, skutkiem czego dostęp do portu w Salonikach zamknąć trzeba było minami. Odtransportowanie wojsk tych na północ, gdzieby wziąć mógł udział w operacjach serbskiej armii, również natrafia na trudności z tego powodu, że kolej Saloniki—Ueskub jest jednotorowa i nie nadaje się dla tak wielkich transportów wojskowych. Drugim zaś, ważniejszym nieco powodem jest fakt obalenia sprzyjającego czwórporozumieniu gabinetu Venizelosa i obsadzenie odnośnej kolei przez zarząd armii greckiej, który sam pozostać chce jej panem, skoro kolej ta już objęta została w państwowy zarząd w miejsce dotychczasowych akcyonaryuszów. Nadto wiadomości o wstrzymaniu ruchu kolejowego pomiędzy Serbią a Rumunią na terenie, zagrożonym wojną, świadczą się zdają, że Rumunia bynajmniej nie ma

zamiaru porzucić neutralności swojej na korzyść Serbii, i że liczenie na transporty wielkich wojsk rosyjskich, drogą na Rumunię, jest iluzoryczne. Pozostaje więc chyba wysadzenie wojsk rosyjskich na ląd w samej Bułgarii, która im niezawodnie zgótuje godną przyjęcie ze swoich armat wybrzeżnych. Serbia więc okazuje się osamotniona całkowicie. Tem potężniej zarysowuje się tedy atak koncentryczny, idący z trzech stron jednocześnie: od północy, od zachodu i wschodu. Atak ten podejmują wojska austro-węgierskie i niemieckie z jednej strony, z drugiej zaś wojska bułgarskie, wspomagane podobno przez dwa korpusy wojsk tureckich. Plan widoczny jest dokładnie z pierwszych już podjętych i znany był zresztą wtedy już, gdy o przygotowującej się ofensywie głuche jeno chodziły wieści. Główne zadanie polega na uzyskaniu połączenia pomiędzy wojskami sprzymierzonymi, napierającymi od północy a wojskami bułgarskimi, wypadającymi z terytorium Bułgarii. Użytkując połączenie to będzie można po sforsowaniu wąskiego przesmyku w miejscu, gdzie czerpa państwa: Węgry, Rumunia, Bułgaria i Serbia się schodzą pomiędzy Negotinem a Milanowcem. Przesmyk ten, oddzielający Bułgarię od Węgier, wynosi zaledwie pięćdziesiąt kilometrów szerokości. Serbia też, chcąc zapobiec połączeniu temu wojsk, które dla niej jednoznaczne jest z katastrofą wojskową, mimo że zmuszona do cofania się ku południowi przed sprzymierzonymi wojskami, wobec Bułgarii wystąpiła w tej właśnie przestrzeni ofensywnie, rozpoczynając wojnę bez wypowiedzenia formalnego drogią fakt. Ta próba odzrucenia wojsk bułgarskich, dążących od południowego wschodu w kierunku pochodu wojsk sprzymierzonych wypadła nieszczyśliwie dla Serbii. Już z samego początku kampanii zjawia się tedy przed Serbią widmo zupełnego pogromu.

Zdobycie Pożarevacu.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego.)

Wiedeń, 16 października.

Urządowcy donoszą dnia 15 października: Na rosyjskim terenie wojennym nie zaszły żadne szczególne wydarzenia.

Serbski teren wojny.

Posuwające się przez Erinobrod austro-węgierskie wojska odrzuciły nieprzyjaciela przez potok Bolecica, który pod Vinca wpada do Dunaju. Z obu stron dolnej Morawy posuwające się wojska niemieckie zajęły we walce Pożarevac.

Atak armii bułgarskiej.

Bułgarska pierwsza armia podjęła atak przez wschodnią serbską granicę i zajęła wznę przelęcz między Belgradem a Knjazevac.

Włoski teren wojny.

Na froncie tyrolskim trwa dalej silny nieprzyjacielski ogień działowy. Nieprzyjaciel usiłował wykonać atak piechoty tylko na płaskowzgórzu Vielgereuth, gdzie o północy kilka włoskich kompanij posunęło się przeciw naszym pozycjom, ale po krótkiej walce ogniowej zostało zmuszonych do odwrotu. Tak samo spełzła na niczem ponowna próba zbliżenia się nad ranem.

Na granicy Karyntyi i na Pobrzeżu ogólne położenie niezmiennione. Poszczególne odcinki tego frontu znajdują się pod ciągłym nieprzyjacielskim ogniem działowym. Na skraj płaskowzgórza w pobliżu Peteano został posuwający się naprzód włoski oddział kontratakami odrzucony, przyczem poniosł wielkie straty.

Zastępca szefa sztabu generaln. v. Höfer, marszałek polny porucznik.

Nowy sojusznik państw centralnych.

(Telegram c. k. Biura koresp.)

Berlin, 16 października.

O przemówieniu króla Ferdynanda do narodu i wojska wywodzi „Lokal-Anzeiger“: Mamy nowego sprzymierzeńca: Bułgaria znajduje się od wczoraj rana formalnie na stronie wojennej z Serbią. Narod bułgarski, który swoją waleczność już niejednokrotnie udowodnił, byłby chętnie dalej żył w pokoju, gdyby to się podobalo złym sąsiadom. Znajdował się on w podobnym położeniu, jak my sami przed wybuchem pożaru światowego. Także Bułgarii została wojna narzucona. Nasz nowy sojusznik będzie nie tylko razem z nami walczył, lecz razem z nami zwycięży.

Zarządzenia wojskowe Grecji.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

London, 16 października.

„Daily Chronicle“ donosi z Nowego Jorku: Parowiec grecki „Wasilew Konstantinow“, który wczoraj wyjechał stąd z 2.000 rezerwistów na pokładzie, otrzymał rozkaz powrócenia natychmiast do Nowego Jorku, gdzie ma oczekiwać na dalszy rozkaz z Aten. Powód tego zarządzenia nie jest znany.

Sprawozdanie sztabu rosyjskiego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 16 października.

Z wojennej kwatery prasowej donoszą: Sprawozdanie rosyjskiego sztabu generalnego z dnia 12 października. W zatoce Ryskiej odpędzili nasze torpedowce niemieckie hydroplan. Kolo Tukum rzucił aeroplan „Ilija Muromic“ kilka tuzinów bomb na schronienia i zaprzęgi nieprzyjacielskiej artylerii. Kolo Dżwińska trwają zacieśnione walki. Kolo wsi Dubielnizki (na północny zachód od Ilukszt) udało się Niemcom obsadzić część naszych oszańcowań. Walka toczy się dalej. Kolo Lawkessa (na północny wschód od Nowo Aleksandrowska) została niemiecka artyleria rozbita przez naszą artylerię. Ogień naszej artylerii zmusił Niemców do opróżnienia także wsi Torżok (na południe od jeziora Demmen). Wczoraj o świcie dnia zaatakowały nasze wojska pod osłoną mgły, bez strzału, w sposób niespodziewany nieprzyjaciela na południowym końcu jeziora Demmen i weszły w posiadanie trzech niemieckich oszańcowań. — Wzięli one przy tem jeńców i zdobyli karabiny maszynowe. Kolo Grental (na północny wschód od jeziora Dryswiaty) odnieśliśmy sukcesy. I tam wzięto jeńców. Nasze okręty powietrzne popierały wojska i rzuciły na froncie Medum i Dryswiaty 50 bomb, na linie nieprzyjacielskiej. Na południe od jeziora Ohole przekroczyły nasze wojska potok Porwa i obsadziły wsi Rudy, Golowace, Gawrance i przebiegła na północnym końcu jeziora Boginskoje. Nad kanałem Ogińskiego usiłował nieprzyjaciel na kilku miejscach posunąć się naprzód, został jednakże wszędzie odparty. Na południowy zachód od Pińska kolo wsi Komory zaatakowano Niemców i wypędzono ze wsi bagnety. Uciekli oni w nieporządku i ponieśli od ognia karabinów maszynowych wielkie straty. Na południe od Prypeci na lewym brzegu Styru dokonała nasza kawaleria kilka wycieczek i miała kilka szczęśliwych notyczek. Ataki nieprzyjaciela kolo wsi Rafalówka i Swatyniny (w dół rzeki od Czartoryska) i próby jego przekroczenia rzeczki nie miały skutku.

Ustąpienie Delcassé'go.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Paryż, 16 października.

„Petit Journal“ donosi: Delcassé wystosował do prezydenta ministrów Vivianiego list, w którym stwierdza, że rząd nie był zgodny w

sprawie ekspedycji do Saloniki, której on się sprzeciwiał. List ten cyrkulował wczoraj w kółkach politycznych.

Berlin, 16 października.

Prasa tutejsza, komentując ustąpienie Delcassé'go powiada, że ustąpił on, ponieważ stanowisko jego było zachwianem. Jeden z inicjatorów wojny światowej pada jako ofiara przesilenia bałkańskiego, jako kozioł ofiarny błędnej polityki bałkańskiej.

Trzygodzienne obrady angielskiego gabinetu.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

London, 16 października.

Korespondent „Daily Tel.“ donosi: Wczoraj wieczorem w Izbie gmin odbyła się ważna narada ministrów, która zajmowała się przede wszystkim oświadczeniem Greya, które ten obiecał złożyć dnia 14 b. m. o położeniu na Bałkanach i w Dardanelach. Narady trwały przez trzy godziny.

Świadczenia na rzecz państwa.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

London, 16 października.

Izba niższa. Podczas drugiego czytania przedłożenia finansowego wielkie wrażenie wywołało oświadczenie finansowego sekretarza skarbu Montagu, że każdy obywatel powinien być na to przygotowany, iż w końcu będzie musiał połowę swego dochodu oddać państwu do dyspozycji w formie podatków i pożyczek.

O czym się pisze i o czym się mówi w Moskwie.

Moskwa, w październiku.

Przed trzema tygodniami zdawało się, że prądy liberalne w Rosyi odniosą zwycięstwo na całej linii i że nakoniec pękną krepujące ten kolos kajdany. Obecnie tak samo, jak dawniej, stary duch Iwana Groźnego z głębi cerkwi Wasilija Błażennego wionął na Rosyę i nastąpiła uparta choć jeszcze cicha reakcja w kierunku na prawo.

Rozpuczono Dumę z obietnicą zwołania jej w listopadzie, w celu uchwalenia budżetu. — Było to dla dumskich posłów i dla całego odłamu liberalnego Rosyi, bardzo przykra niespodzianka, którą jednak przyjęto względnie spokojnie. Aby zrozumieć, jak doniosłe skutki w kierunku ujemnym, dla Rosyi ma i będzie miało zamknięcie sesyi Dumy, wiedzieć trzeba, że przed zamknięciem w rękach posłów Dumy, którzy opierali się na Powszechnym Związku Ziemst i miast, faktycznie znajdował się ster całej wojennej organizacji „na tyłach armii“. Uchwała Dumy (Rady) miasta Moskwy, ogłoszona na parę dni przed aktem zamknięcia sesyi Dumy, znalazła jednomyślny odzew we wszystkich radach miejskich w całej Rosyi i Syberii. — Uchwała brzmiała w ten sposób, że jeżeli rząd szerzeć nawróci na drogę reform i usunie wszystkich zdrajców i złodziei z zajmowanych obecnie stanowisk i zastąpi ich ludźmi, mającymi w kraju szacunek i zaufanie, to Związek miast i ziemst wyśle wszystkie siły, celem dostarczenia Rosyi środków dla zaopatrzenia armii w niezbędne jej potrzebne środki do prowadzenia dalszej wojny. — Dawali przez to do poznania, że gdyby rząd nie zechciał przychylić się do życzeń kraju, nastąpiłby zupełne wstrzymanie się organizacji ziemst i miast od wszelkiej pomocy rządowi.

Groźba ta nie oddziałała na zatwardziałe i zacofane „sfery“ biurokracji, przeciwnie, rozdrażniła jej niezdrowe ambicje. Przestał kraść „kaszę“ — wypuścić z rąk „sposób administracyjny“, czyli zupełnie bezprawy system rządzenia państwem, wydało się Goremynkinowi niedopuszczalnem. Pojechał do głównej kwatery cara i otrzymał pełnomocnictwo do rozwiązania obrad Dumy, a nawet do zaprowadzenia dawnej prewencyjnej cenzury.

Dotąd bowiem istniała tylko cenzura wojenna. Aby zrozumieć znowu, dlaczego Goremynkin domagał się zaprowadzenia cenzury prewencyjnej, trzeba wiedzieć, że rosyjska prasa liberalna, na czele której stoi najlepiej redagowany i najpoczytniejszy dziennik „Rosuskoje Slowo“, weale nie obijała w bawelne gorzkich zarzutów pod adresem biurokracji tak cywilnej, jak wojskowej. Otwarcie pisano, że kradzież pieniędzy podczas pokoju jest złoździejstwem, ale ta sama kradzież podczas wojny jest zwykłą „zdradką“, którą się powinno karać tak, jak ukarano pułkownika Miasojedowa, to jest... strykiem. A takich kandydatów do stryczki w szeregach biurokracji jest cały legion. Piętnowano wyuzdane bezprawie gubernatorów, ogłaszano fakta wlokące o pomście do nieba, żądano oddania pod sąd wojenny byłego ministra wojny Suchomlinowa i t. p. W Dumie Rodiczew, Skobelew, Czecheidze wskazywali na ławę ministrów palcami wołając: „Tam siedzą zdrajcy kraju“, tam ta cuchnąca zgnilizna, która doprowadziła Rosyę nad brzeg przepaści.

W sprawie polskiej prasa liberalna zajmuje bardzo przyzwolite stanowisko. Przyznaje ona głośno i wyraźnie, że nad narodem polskim rządzi rosyjski w ciągu stu pięćdziesięciu lat popełniał straszliwe zbrodnie, urągające instynktom najbardziej dzikich barbarzyńców. Piętno-

wali całą ohydę postępowania Bobryńskiego w Galicji wschodniej, nazywając jego i biskupa Eulogiusza »wyrzutkami biurokracji prowincjonalnej«.

Chciano ludności, która zaywała pod rządem austriackim swobodę, dla nas będących tylko marzeniem, wtłoczyć na grzbiec »russki sarafan« razem z ojcem Eulogiuszem i całym stadem »czornowo woronia« — (duchowieństwo prawosławne). Obiecywano chłopom Rosinom, że dostaną w najlepszych ziemiach rosyjskich grunta z budynkami, inwentarzem żywym — martwym i po rublu dziennie na głowę, wzywając ich, aby tylko opuścili ziemię »szlachtyców«, którzy ich gnębią od lat 800.

Nieszczęśliwi ci ludzie uwierzywszy Eulogiuszowi, Bobrynskiemu — koczują teraz po lasach, drogach i polach, bez dachu i wymiaralą powoli, ale stale, zaczynając od dzieci, których już weale między niemi nie ma, bo wymarli wszyscy.

Wysiedleńców z krajów, zajętych przez wojska austriacko-węgierskie i niemieckie, już dzisiaj są obryzmie masy, reprezentujące do 8 milionów w głów — a niektórzy podają ich liczbę na 10 milionów przeszło. — Cała ta masa, bez opieki jakiejkolwiek rządu, bez chleba, doktorów, lekarstw, bez dachu nad głową, wlecie się na wschód przejeżdżającym strachem, nie przed wojskami nieprzyjacielskimi, ale... przed kozakami, którzy stale idą na tyłach cofającej się armii i pedzą ludność przed sobą nahajami, palą wsi i miasta, równając wszystko z ziemią. Trudno sobie wyobrazić rozmiary tragedji, jaką się na tem dzie rozgrywa.

Spotkałem jednego chłopca z Radomskiego, który nie umiał mówić po rosyjsku — i był zupełnym analfabetą. Mówił on tak:

— Jechołem swojemu kuniamy, ale w Minsk (mazowieckim) kozaki, zaeeni ludzi bić i ożganali. Zuna (żona) kajsi mi zginena, posedem jej sukac, a bez ten cos skrudli mi kunie z wozem, a na wozie było troje dzieci i nime, ich naleśc. Dali mi tu jakiś lumer (numer), ale jo nie znam lumerów — i nie wiem kaj iść. — A pieniądze macie? — Bogać tam! Miołem tam parę stówek rubli, co mi dali za krowy, ale mi kozaki te pieniądze zabraly i jeseć me nahajami spraly. Obrazek drugi:

Dziewczyna z pod Kowna, lat 18, mowiąca po litewsku i po polsku, wzięta gwałtem do łopania rowów przez Moskali. Podczas ostrzeżliwania robot przez wojska niemieckie, uciekała piechotą aż do Dżwińska, potem wsadzona do wagonu, razem z innymi wygnanymi, między którymi panowała cholera, przyjechała do Moskwy w perkalowych, podartych szmatach boso.

Kilka tysięcy dzieci od 2 lat wieku do 14, zginęło rodzicom i nie można owych rodziców odszukać. Ile z tych dzieci pomarło, zaniedbany dotarły do Moskwy, można sobie wyobrazić. Z cholerycznymi wysiedleńcami procedura była krótka. Wrazie objawów cholery, wyrzucało się chorego z wagonu na plant kolejowy, robiło się krzyżyk kredą na wagonie i jechała dalej.

Okropna woń ekskrementów milionów ludzi i rozkładających się ciał z pomarłych na ehelerę, na tyfus, dyfteryę i t. p., towarzyszy jącym na przestrzeni setek wiorst. W Witebsku k rozgrywały się sceny, przy których piekło Dantejskie blednie. Setki tysięcy ludzi wzdłuż plantu kolejowego, linie kolejowe zawalonę podciągami, nadawanymi szczałkami maszyn z fabryk ryskich, wileńskich, kowieńskich, warszawskich i t. d. — całe pociągi dzwoniły kościenych, pociągi z żołnierzami, jadącymi na linie bojową bez broni, — pociągi sanitarne z rannymi, z których wyznaczono umarłych...

Oto co się pisze w liberalnych dziennikach rosyjskich.

Pomoc dla wysiedleńców o tyle skuteczniejsza, ile to jest możliwe dla sił ludzkich, zorganizował Komitet Centralny Polski pod przewodnictwem Aleksandra Lednickiego. Nie jest ona jednak wstanie zarządzić nawalowej piekającej potrzeby. We wszystkich miastach rosyjskich istnieją oddziały Centralnego Komitetu, ale główny ruch w tym kierunku stara się Centralny Komitet skupić w jednym miejscu dla ochronienia ludności polskiej od wsiakania w społeczeństwo rosyjskie. Komitet Centralny dzieli się na rozmaite komisje. I tak istnieją Komisja żywnościowa, która organizuje na dworcach kolei żelaznych rozdawanie ciepłej strawy.

Komisja sanitarna, która niesie chorym pomoc lekarską.

Komisja kwaterynkowa zajmuje się rozmieszczaniem wysiedleńców pod dachem. Komisja ochronkowa zbiera dzieci, żywi je, okrywa i rozciąca nad niemi opiekę. Komisja zapomogowa rozdaje pieniądze zapomogi wszystkim potrzebującym. Komisja taniach kupał, w których za 10, 20, 25 kopiejek dostają można obiad, względnie przywoży, z dozwolną ilością chleba.

Komisja wyszukiwania pracy dla inteligencji i robotników. Tych ostatnich jest wielkie zapotrzebowanie i placa ich jest dostateczna.

Komisja szkolna zakłada szkółki polskie, uczące czytać i pisać, szkoły normalne i koedukacyjne, wreszcie szkoły średnie zwykłe i realne. Nauczycielami są przeważnie pod-

KRONIKA.

Kraków, 16 października.

dam austriacy Polacy, a wykład odbywa się po polsku. Większość sił nauczycielskich stanowią kobiety, mniejszość mężczyźni.

Konsulat amerykański, który zastępuje rząd austro-węgierski i niemiecki, wszystkim poddanym austro-węgierskim i niemieckim wypłaca miesięcznie na głowę, bez względu na wiek, po 10 rubli.

Takie mniej więcej są starania o zachowanie dla przyszłości wysiedleńców polskich. Oprócz tego wydawać zaczęto pismo tygodniowe „Echo Polskie”, którego redaktorem jest A. Lechnicki. Organizuje się odczyty bezpłatne dla zamieszkałości polskiej z położeniem Polaków w obecnej wojnie, oraz urzadza się popularne dyskusyjne wieczory, aby obudzić interes szerszy mas do samozachowania polskości i utrzymywania między niemi duchowego zblżenia.

Przed dwoma tygodniami na ulicy Twerskiej około godziny 10 wieczorem, przyszło do starcia policji pieszej z ludnością Moskwy, z powodu następującego. Pijany żołnierz wszedł do tramwaju, co dla żołnierzy jest wzbronione. Konduktor zaproponował mu, aby opuścić tramwaj. Pijak zaczął na to krzyczeć i kłąć. Powstała awantura, w której wzięła udział także publiczność. Konduktor wezwał policji. Zaczęła ona staczać walki z żołnierzem, którego wreszcie, po zaciętych oporach, wywieziono w peszarynym mundurze z tramwaju. Skłębili się tłum, zaczęto opowiadać, że policja bije Georgińskiego kawalera, który się bił za „Matuszkę Rossie”, zaczęto na zgrupowaną na przedzie policję rzucić kamieniami — policja odpowiedziała salwą karabinową. Padło 3 zabitych i około 20 rannych. Ponieważ jednak gradonaczelnik Klimowicz zachował się bardzo wstrętnie, a w większej liczbie policji nie posłał, a poranionych policjantów usunął, więc tłum, z powodu braku zupełnego „wrogów”, rozszedł się po nieudanej próbie zbudowania barykady na „Strasnej ploszadzki” (plac) około pomnika Puszkina.

W Moskwie grają dwa polskie teatry, „Nocności” i komedia z Warszawy. Dawano „Wesela” Wyspiańskiego bez skreśleń. Prasa rosyjska bardzo żywciliwie i bezstronnie oceniła utwór i grę artystów.

Jeden z wieczorów „sobotnich” w redakcyi „Echa polskiego” poświęcony był dyskusyi o „Weselu” Wyspiańskiego. Referaty stały wogóle na wysokości zadania.

Mereżkowski, znany autor „Juliusza Apostaty”, „Piotra Wielkiego II.”, „Żywotu Leonarda da Vinci”, zamieścił w „Russkimi Słowie” artykuł o Adamie Mickiewiczu i jego „Księżce pielnym”. Artykuł napisany był świetnie. Na końcu autor wyraził głęboki żal, że taki geniusz światowy, jak Mickiewicz, dotąd był w Rosyi właściwie całkowicie nieznanym, dzięki biurokratycznej cenzurze. „Ja sam — mówi autor — winien jestem, bo mogłem się z pismami tego polskiego geniusza zaznajomić za granicą.”

Ktoś powiedział, zdaje mi się, że p. Lempiński, były poseł do pierwszej Dumy, że w Rosyi niema narodu, ale jest „masa ludzi, rządzących się instynktem i nastrojem”. Nastrój się zmienia i to, co dziś było bożyszczem tej ludzkiej masy, staje się jej najzupełniej obojętnym. Tak było z Wielkim ks. Mikołajem Mikołajewiczem. Dopóki był naczelnym wodzem wojsk rosyjskich, wszystkich oczy zwrócone były na niego, jako na męża opatrnościowego; gdy mu te komendy odebrano, wszyscy w jednej chwili o nim zapomnieli, „na śmierć”. I oto miki dziś w Rosyi o byłym wodzu armii rosyjskiej nie wspomina. *Mora.*

Rodacy!

Zbliża się zima. Legioniści Polacy przelewają swą ofiarą krew dla szczęśliwszego jutra narodo-owego, idą w zwycięskim pochodzie naprzód, aby bagnetem swym zakreślić granice przyszłej wolnej Ojczyzny. Obecnie walczą oni w terenach błotnistych i pustych, gdzie zima jest twarda i mroźna, a gdzie uchodzący wróg poniszczył chaty i domy, by zwycięzca, jak w roku 1812 nie znalazł dachu i komina, przy którym mógłby się ogrzać.

Rodacy! Nie wolno Wam pozwolić, aby żołnierz Wasz, który w poczuciu spełnianego obowiązku względem Polski dokonywa bohater-skich wysiłków i znosi wyrwane wszelkie trudy wojny, miał cierpieć jeszcze od zimna i braków, które Wy możecie usunąć przez zorganizowanie dobrze zrozumianej publicznej ofiarności.

Zwracamy się przede wszystkim do Was, Polki, które w szeregach Legionistów macie ojców, braci i synów, byście swą skrzętnością i pracą przysły nam z pomocą. Jeszcze kilka tygodni dzieli nas od mroźnej zimy. Niech więc w długie wieczory jesienne, jak za dawnych czasów, zajmą się polskie niewiasty przede wszystkim gromadzeniem wszystkiego, co żołnierzowi w dzień walki, w noc zimowego spoczynku przydad się może. A więc zbierajcie ciepłą bieliznę, swetry, rękawice, skarpetki, nauszniki i t. p. Niech popłyną ofiarcie ze wszystkich stron ziemi polskiej datki pieniężne, specjalnie na powyższe cele przeznaczone!

Niech bracia nasi, rzuceni losem wojny daleko od domowego ogniska, odczuwają w przysła-nych im podarunkach ciepło rodzinne, dobrą dłoń siostrzaną. Niech wiedzą, że w dni walki wszyscy jesteśmy sercem i wola z nimi.

Niech więc hasłem każdego domu polskiego będzie wydatna, a spieszna pomoc dla Legionistów Polskich w polu, przesyłana do Departamentu Wojskowego N. K. N. za pośrednictwem oficerów werbunkowych, Lig Kobiet, oraz Kół pomocy Legionom.

Władysław Sikorski m. p.
Szef Departamentu Wojskowego
Naczelnego Komitetu Narodowego.

Sfalszowana odezwa brygadiera Józefa Piłsudskiego. Sekretaryat N. K. N. podaje nam treść listu, jaki wysłano brygadiera Piłsudskiego do prezesa Wydziału Narodowego w Lublinie. List brzmi jak następuje:

Szanowny Panie!
Dostarczono mi tutaj odezwy, pisaną na maszynie, rzekomo pisaną i podpisaną przeze mnie, a stroszczającą jakoby moje poglądy w sprawie Legionów. Wyjątki z tej odezwy ukazały się w druku w „Głosie Lubelskim” i służyły temu pismu jako temat do różnych wywodów.

Oświadczam niniejszem, że te odezwy nie pisał i z tymi, którzy ją rozpowszechniają, nie mam wspólnego. Uważam zaś samą odezwę za zwyczajny fałszyk i nadużycie mego imienia w sposób niegodny uczciwych ludzi, korzystających z mego położenia, nie pozwalającego na żywy udział w życiu politycznym Polski.

Proszę przyjąć, panie prezesie, zapewnienie wysokiego szacunku i poważania

J. Piłsudski
Brygadyer Leg. Polskich.
3 października 1915 r.

W rocznicę wyjazdu II brygady. Naczelnik zarząd Lig Kobiet wystąpił w imieniu wszystkich Kół Lig następujące pismo do II brygady w rocznicę wyruszenia na pole:

„II Brygadzie Legionów Polskich w rocznicę wyjazdu jej w pole przesyła Liga kobiet N. K. N. słowa jedności narodowej i bratniej! Z chwilą, gdy orły legionowe pomknęły w bój, dzień każdy był nam rocznicą dostojnego czynu, godzina każdą echem ubiegłej, w której ponieśliście zwycięsko narodowy sztandar poprzez ogień i miecz! A jako się sen Wasz rycerski ścią, tak niechaj z zorzy krwawiącej Waszego miecza wzejdzie słońce swobody!”

Ku wolnej, jednej Polsce, zwartej męstwem i zgodą, prowadź Was Bóg!”

Następują podpisy wszystkich Kół Lig Kobiet.

Nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Michała Bałuckiego odbędzie się w poniedziałek dnia 18 bm. o godzinie 9 rano w kościele św. Krzyża.

Grotgier i Chopin — głódny Warszawa. Program wieczoru poniedziałkowego w teatrze miejskim obejmie 12 punktów. Po pierwszym obrazie, ukazującym w przeobrażeniu przy dźwiękach muzyki, zabierze głos profesor uniwersytetu Jagiellońskiego dr Kazimierz Morawski, aby wygłosił słowo wstępne.

W części pierwszej ukaże się cykl „Warszawa”, w drugiej „Lituanina”, w trzeciej „Wojna”. Prócz tego szeregu innych arcydzieł wypoln punkty pomiędzy cyklami. Do sześciu punktów (w tem cykl: „Warszawa”) będzie towarzyszyła muzyka, dobrane stosownie z dzieł Chopina, w wykonaniu młodego pianisty p. Zygmunta Dygata, ucznia p. Klary Czop-Umlaufowej. — Tekst wygłoszą: Konopnickiej („Lituanina” i „Szkółka”) p. Laura Pytliska, artystka sceny krakowskiej; Mary Morowicz-Szczepkowskiej (dwa sonety, wygłosi autorka); Zbierzchowskiego, Słobieskiego i Asnyka p. A. Wacław Nowakowski, członek zespołu teatru miejskiego. Pieśń Noskowskiego „Stach” odśpiewa dr Alfred Rawicz, tektrokołklawiany na estradzie i scenie przez melomanów krakowskich. Wiersz p. Macieja Szukiewicza, wygłoszony przez autora, zamknie wieczór. — Bilety, na które panuje żywy popyt, są do nabycia w kasie teatru miejskiego w godzinach zwykłych.

Z uniwersytetu. „Kół Polonistów U. U. J.” (dawnie „Kółko Sławistów”) jest już otwarte. Kółko posiada bogatą bibliotekę i dział skryptowy (gramatyka). Można tu także nabywać „Wiadomości z zakresu historii literatury polskiej, wymagane przy egzaminie nauczycielskim”, prof. Chrzanowskiego w cenie po 40 hal. Dżury w „Kole” odbywają się codziennie od 12 do 1 po południu.

Aprowizacja Krakowa. Prezydium miasta Krakowa, chcąc zapewnić naszemu miastu należyty dowóz różnych artykułów żywnościowych, czyni starania w namiestnictwie galicyjskiem o wyznaczenie kilku powiatów zachodnio-galicyjskich, któreby zapopatrywały Kraków w te artykuły. Z wyznaczonych powiatów wolno byłoby wywozić towary tylko do Krakowa.

Nadmieniamy, że miasto Berno na Morawach zapewniło sobie w ten sposób należyty dowóz wielu artykułów codziennego użytku.

Skuteczne rewizje. Przez cały dzień wczorajszy rewidowała policja krakowska różno tajne i jawne magazyny środków spożywczych w Krakowie i Podgórzu. Między innymi zrewidowane zostały składy przy ulicy Długiej i przy placu Wolnica w Krakowie, nadto składy pp. Piekły, kupca i Zychowicza, maszara w Podgórzu.

W tajnym składzie przy placu Wolnica znaleziono przeszło 350 kilogramów cerusu wartości 2000 koron.

W magazynach p. Piekły w Podgórzu znalazła komisja policyjna 40 worków mąki, 100 kilogramów słoniny, 30 worków ryżu i 1½ beczki smalcu. P. Piekło utrzymuje, że towarów tych wcale nie ukrywał, przeciwnie, w sklepie sprzedawał je stale każdemu na żądanie, w miarę zapasów.

Niektórzy kupcy na wiadomość o rewizjach wydobyli towary z ukrycia i sprzedają je od dwóch dni w swoich sklepach. Przedtem jednakże towarów tych nikomu nie sprzedawali. W ten sposób chcą się zaoferować przed ewentualną odpowiedzialnością karną. Okazuje się, że rewizje odniosły pewien pożądany skutek.

Arestowanie agentów handlowych. Wczoraj po południu aresztowała policja krakowska agentów handlowych Samuela Singera, zamieszkałego przy ulicy Zielonej pod L. 2, oraz Edwarda Steina, zamieszkałego przy ulicy Wzrzesińskiej pod L. 5 w Krakowie, wreszcie p. Matznera, kupca podgórskiego, zamieszkałego przy ulicy Józefińskiej. Jak wiadomo, przed trzema dniami policja odkryła tajne składy różnych artykułów żywnościowych, należące do aresztowanych. Dziś będą wszystkie trzy oddawione do sądu karnego krakowskiego.

Niema cholery w Wiśle. Namiestnictwo w Białej zniósł wczoraj zakaz czepiania wody, plawienia koni i łowienia ryb w Wiśle, gdyż badania bakteriologiczne nie znajdują już żadnych zarazków w tej rzecze.

Kurs czterodniowy dla lustratorów Spółek oszczędności i pożyczek urzędzi Biuro Patronatu w Krakowie, w dniach 3-go i 6-go listopada 1915 roku. Celem tego kursu jest pouczenie kandydatów na mężów zaufania i pomocniczych lustratorów Spółek oszczędności i pożyczek o wykonywaniu czynności w Spółkach, potrzebujących pomocy dla uregulowania swej administracji, odtworzenia ksiąg

i dokumentów, zestawienia zamknięcia rachunkowego i spełniania zadań, wywołanych bieżącą się wojną. Na kurs ten przyjęci będą jedynie kandydaci, dobrze obeznani z urządzeniami i pracą Spółek oszczędności i pożyczek i posiadający biegłość w załatwianiu czynności administracyjnych i rachunkowych, właściwych tym Spółkom. Požadane są przede wszystkim zgłoszenia osób, znanych Biuru Patronatu za umięjętnej, gorliwej i starannej w Spółkach pracy.

Przyjęci na kurs kandydaci otrzymają zwrot wydatku na bilet III-cią klasą z najbliższej stacyi swego stałego zamieszkania do Krakowa i napowrót, oraz 30 koron, jako zasiłek na koszty pobytu na kursie. Podania należy wnieść do Dyrekcji Biura Patronatu dla Spółek oszczędności i pożyczek w Krakowie, ul. Reformacka 3, najpóźniej do dnia 24 października 1915 r.

Konkurs. Dyrekcya c. k. III. gimnazjum w Krakowie rozpisuje konkurs na jednorazową zapomogę z fundacyi ś. p. profesora Czesława Rozmuskiego dla uczniów i uczennic publicznych szkół krakowskich, sierot po nauczycielach. Do podania należy załączyć: a) świadectwo roczne; b) świadectwo ubóstwa; c) dowód, że ojciec lub matka pracowali w zawodzie nauczycielskim; d) świadectwo śmierci ojca, względnie matki; Sieroty bez ojca i matki mają pierwszeństwo. Termin podać do 1 listopada b. r.

Nauka na kursach buchalteryjno-stylistycznych na Kazimierzu (Wolnica 1), obejmująca język polski, niemiecki, francuski, rachunkowość kupiecką, ustawy wekslowe, korespondencję, stenografię i pisanie na maszynie, rozpocznie się już w najbliższych dniach. — Zgłoszenia frekwentantów do oddziału męskiego i żeńskiego przyjmuje kierownik kursu p. Adolf Lilienthal, codziennie między godz. 2 a 4 po południu przy ulicy Grodzkiej L. 61, i p.

Zawody cyklistów. W niedzielę dnia 17 b. m. odbędzie się na torze w parku gier klubu sportowego „Craocvia” wyścigi rowerowe. Pierwsze zawody cyklistów na torze w Krakowie, które odbyły się 3 b. m., wzbudziły wśród publiczności tak wielkie zainteresowanie, że zarząd klubu zdecydował się na ponowne urządzenie wyścigów. Program rozszerzono kilku nowymi punktami, przewidywano jest też znaczna liczba startujących. Kulminacyjny punkt stanowić będzie bieg pań, bieg rowerowy z prowadzeniem motorów i gonitwa drużynowa. Urocząca program, oprócz wielu innych punktów, bieg pieszy na 800 metrów i bieg powolny na rowerach. Dochód przeznaczony na gwiazdki dla żołnierzy w szpitalach krakowskich i na Samarytaninów Polskiego.

Zgłoszenia do zawodów przyjmują do piątku godziny 6 wieczorem i udziela wyjaśnień magazyn rowerowy, ulica Szewska L. 13.

Sześciu w nieszczęściu. Wczoraj przed południem wypadł z okna II piętra w domu przy ulicy Towarowej l. 206 3½-letni chłopczyk, Władysław Tkaczek, synek konduktora kolejowego. Na szczęście chłopiec upadł na gład, nagromadzoną przed domem i tylko dzięki temu nie odniósł poważniejszych obrażeń. Chłopiec pokaleczył sobie tylko lekko twarz. Zaopatrzył go lekarz gotowia ratunkowego.

Niechlujstwo w piekarni. W sklepie piekarni przy ulicy Łobzowskiej kupiono wczoraj bochenek chleba, w którym po rozkrojaniu znalaziono odłok jakiegoś zwierzątka, nieokreślonej bliżej rasy. Nie jest rzeczą wykluczoną, że ofiarą niechlujstwa w powyższym wypadku padł młody szczer.

Byłoby rzeczą pożądaną, by tego rodzaju „pomylki” zdarzały się jak najrzadziej. Wszak publiczność, zmuszona po wysokich cenach kupować ten najniebezpieczniejszy artykuł żywności, ma prawo wymagać, by przynajmniej tego rodzaju domoszek w nim nie było. Nad tem czuwać powinni także odpowiedzialni władze.

Charakterystyczny „corpus delicti” złożono w naszej redakcyi.

Z Rzeszowa piszą nam: Długoletni kontrolor tutejszy poczty, p. Stanisław Macieja, powołany został na stanowisko naczelnika poczty połowych. Z powodu sympatyj, jaką się w całym mieście cieszył, pożądanego go uroczyste w gmachu pocztowym, wobec całego personelu. Tutejszy dyrektor poczty, p. Green, podniósł w pięknej i rzetelnej przemówieniu zasługi i mroczą pracę, następnie przemawiał nadkontrolor Knezyński i podszedł Szułowski.

Jefcy z Przemysła. „Inasbrucker Nachrichten” otrzymali od pewnej grupy oficerów 14 korpusu, wziętych w Przemyslu, depeszę tej treści, że Rosyanie transportują ich z Barnaulu w kierunku wschodnim, nie wiadomo dokąd. W Barnaulu pozostali tylko dwaj lekarze i kapelan wojskowy.

Dola uprowadzonych przez Rosyan z Galicyi. Dziennik „Kijowska Myśl” ogłasza następujące nieznanie dotąd szerszemu ogółowi sprawozdanie kijowskiego komitetu okręgowego pomocy dla tak zw. „bieżeńców” (uchodźców), które zawiera autentyczne a przerażające dane o losach ludności, którą władze rosyjskie pod różnymi pozorami uprowadziły z Galicyi.

„W szczególności ciężkim położeniu znajdują się dziesiątki tysięcy ludzi, wysyłanych przez komitet administracyjny z Galicyi i Bukowiny, trzymanych w więzieniach i w policyjnych dzielnicach (uczastkach). Ludność, napływająca do Kijowa z Galicyi i Bukowiny, dzieli się na trzy grupy: a) bieżenów, b) wysyłanych przez komitet administracyjny i etapami, i c) zakładników (zaolnionych). Bieżenów umieszcza się przeważnie na Podole w domu kontraktowym w pobliżu stacyi w ciowym „pakhausie” i na hippodromie. Żyją w warunkach niehygienicznych; śpią pokotem na podłodze i na ziemi, żywią się wstrętnie; pozbawieni są wszelkiej pomocy lekarskiej, mimo, że szerszą się wśród nich ciągle zaraziła choroba, jak: szkarlatyna, dyfterya, dżyfterya i inne. Warunki i sposób najmu „bieżeńców” do fabryk i przedsiębiorstw przypominają dawne targi na niewolników. Najmuje wybierają z danej rodziny najzdrowszych i najsilniejszych członków, a uprowadzając ich z sobą, nie zostawiają nawet swoich adrosów. Tym sposobem w miejscach tymczasowego schroniska pozostają dzieci, starcy i słabe kobiety.

Druga kategoria: zostali i porządkim administracyjnym pozostają w dzielnicach policyjnych Kijowa. Ta kategoria składa się tak z osób inteligentnych zawodów: księży, profesorów, lekarzy, adwokatów, inżynierów, urzędników, nauczycieli, nauczycielek, studentów uniwersytetu, gimnazjalistów i t. p., jak i z chłopów i robotników. Osobnego umieszczenia dla nich w dzielnicach policyjnych niema; trzymani są we wspólnych celach z innymi przestępcami.

Na wyżywienie otrzymują jedenaście kopiejek dziennie. Opieki lekarskiej i tu niema. Miejskie szpitale odmawiają przyjęcia i pomocy chorym, tłomacząc się przepełnieniem. W takim położeniu znajdują się przez trzy lub cztery miesiące, oczekując wysyłki etapem (to jest pieszko) do wschodnich gubernij i na Sybir. Policya rosyjska zezwala udąć się koleją na miejsce przeznaczenia, jednak koszt przewozu jednej osoby ze strażnikiem, w wysokości do 500 rubli, musza pokryć z własnej kieszeni!

Trzecia grupa, to zakładnicy. Składa się ta grupa z wybitnych obywateli, a także ogólnie znanych politycznych działaczy, członków parlamentu, burmistrzów, członków zarządów (upraw), członków sądów obwodowych, dyrektorów banków, okręgowych inspektorów szkolnych i t. p. Czesz ich nieści się w domach aresztanckich, utrzymywanych ze środków polskiego i żydowskiego komitetu, a reszta rozdzielona po dzielnicach policyjnych. Pomoc, niesiona przez Towarzystwa opieki nad wychodźcami, jest niedostateczna, głównie przypadkowa i całkowicie zależna od widzimisię administracyi. W jednych dzielnicach administracya pomaga dobroczynnemu dziełu, a równocześnie w innych dzielnicach członkom Towarzystwa przychodzi z trudem dobrać się do możliwości przyjsia z pomocą uwiecznioną.

Z Królestwa Polskiego.

Śmiertelność w Królestwie. Jak fatalnie wpłynęła wojna na śmiertelność wśród ludności Królestwa, świadczą następujące liczby z Żyrardowa. Od 1 stycznia r. b. do dnia 16 z. m. w Żyrardowie umarło rzymskich katolików 1.073, gdy w roku ubiegłym 548 osób, a w 1913 roku 524 osoby. Najwięcej ludzi umarło na krwawą dżyfteryę, tyfus brzuszy i szkarlatynę. Jako przyczyny chorób przeważają zanieżenie i niedostateczne odżywianie się.

Od 1 stycznia r. b. do 16 z. m. urodziło się w Żyrardowie 433 osoby, a w 1913 roku 651 osób.

Jak widać z powyższych danych, podczas wojny w ciągu 8 i pół miesiąca zmarło tyle osób, co w ostatnich 2 latach, urodziło się zaś w tym czasie prawie trzy razy mniej, niż w latach 1913 i 1914 razem.

Z Żyrardowa piszą do „Dziennika Narodowego”: Miasto nasze przedstawia widok smutny. Fabryka jest zupełnie nieczynna i stanowi przeważnie wielką kupę ruin, których uprzątnięcie zajmuje się kilkuset robotników. Wiele domów jest zupełnie pustych, wszędzie prawie wskutok wybuchów powybijane szyby. Oczyszczanie kolejącego doprowadzona już została do możliwego stanu. — Są tam czynie: kancelarya zawiadowcy, kasy biletowe i bufet dla podróżnych.

W mieście ruch jest zupełnie słaby. — Nawet w dzień ulice przeważnie są puste. Handel w mieście zaczyna stopniowo się ożywiać. — Jarmarki odbywają się dwa razy w tygodniu. Ceny są następujące: jajka po 5½—6 kop. za sztukę, masło w dobrym gatunku 80 kop. — 1 rub. za funt. — Mięso jest o 30 proc. tańsze jak w Warszawie.

W celu okazania pomocy biednej ludności, zawiązał się komitet, złożony z 12 osób, który dostarcza wszelkich produktów. — Poczta już jest czynna.

Stolownia dla inteligencji w Warszawie. Dzienniki warszawskie donoszą:

Kółko zianetek, oraz komisya pracy kobiet komitetu obywatelskiego dały wzorowy przykład jak należy pojmować najpilniejsze dziś obowiązki obywatelskie i jak te obowiązki pełną poświęcenia pracą i umięjętym zbiorowym wysiłkiem trzeba realizować. — W chwili, gdy warunki wojenne pozabawily znaczne odłamy inteligencji naszej wszelkich zarobków i gdy wyłoniła się pilna sprawa zorganizowania dla inteligencji w pewnej formie pomocy, aby umożliwić jej przetwarzanie obecnego kryzysu — grono naszych pań, doświadczonych już w robocie obywatelskiej, postanowiło złożyć wzorową kuchnię wyłącznie dla inteligencji, ściślejsz za mówiąc — dla pracujących umysłowo.

W ciągu 10 dni wykonano wszystko, co potrzeba do uruchomienia stolowni i wczoraj odbyło się uroczyste jej poświęcenie. Nowa kuchnia mieści się w domu nr 46 przy ul. Zielnej (róg Próźnej), w obszernym lokalu parterowym. Stolownia na razie wydawała ma 500 obiadów, w cenie 35 kop. Obiady, wydawane w godzinach pomiędzy 12 i pół do 3-iej słada się z zupy, mięsa, dwu jarzyn i chleba.

Na kolację (pomiędzy 6—8 wiecz.) otrzyma można za 10 kop.: szklankę herbaty i kawalek chleba z mięsem lub serem. Obsługę stanowią dziewczęta wiejskie ze schroniska ziemiańsk.

Zarząd nowej kuchni stanowią panie: Józefowa Klawerowa (przewodnicząca), Emilia Ordżyńska, Kazimiera Neronowiczowa i Marya Kasprzycka.

Ze świata.

Wielki koncert polski w Wiedniu. Z Wiednia donoszą: Pod protektoratem arcyksiężnej Zyty, odbył się tu w dniu 11 b. m. koncert na rzecz superarbitrowanych „Legionistów”. Zapewniona po brzozi sala Tow. muzycznego, zainteresowanie, jakie okazały koncertowi temu szerokie sfery publiczności wiedeńskiej, oraz krytycy muzyczni, znalazły pełne usprawiedliwienie w artystycznym poziomie tego wieczoru, który był zarazem wielkim tryumfem polskiej muzyki.

Rozpoczął się koncert „Stepem” Noskowskiego, odegranym wspaniale przez orkiestrę symfoniczną, pod batutą Oskara Nedbala. Zarówno z tego utworu, jak z uwerury Wagnera „Polonia”, oraz koncertu Karłowicza, umiał wytworzyć kierownik wydobyc cały ozar ich piękności. Na następne punkty programu złożył się śpiew artystki opery, p. Dębickiej, która oczarowała audytorium arią z „Goplany”, a w części drugiej wykonała wiankę pieśni ludowych polskich w układzie Niewiadomskiego. Głośny skrzypek, Jarosław Kocian, zaprodukował następnie koncert Karłowicza, poczem przemówił Chopin, interpretowany przez pianistę Alfreda Grunfelda, który cyklem utworów naszego pieśniarza w zachwyty sprawił publiczność wiedeńską.

Koncert zaszczyliła swą obecnością arcyksiężna Zyta, która przybyła w towarzystwie damy dworu, oraz admistrtra generała Lobkowitza. Arcyksiężna okazała wielkie zainteresowanie w ciągu całej produkcji, poczem poleciła przedstawić sobie głównych wykonawców, dla których znalazła wyrazy wysokiego uznania i podzięk.

Odsłonięcie tablicy pamiątkowej dla Legionów polskich. Dnia 17 b. m. odbędzie się w Domu polskim przy Boerhavgasse 25, III. dz., odsłonięcie tablicy ku czci Legionów polskich. Tablicę wnuruowano w kaplicy Domu polskiego. Mszę świętą o godzinie 10 rano odprawił ks. biskup Bandurski, który wygłosi następnie przemówienie. Po nabożeństwie odbędzie się w sali Domu polskiego poranek wokalnno-muzyczny, poprowadzony przemówieniem delegata N. K. N.

Z Pragi piszą nam: We wtorek dnia 19 b. m. od będzie się staraniem Polskiego Towarzystwa Pań św. Wincentego à Paulo w Pradze w kościele św. Jana na Skalce (Karlovo nam.) o godzinie 9.30 rano nabożeństwo żałobne za spokój dusz siedmiu legionistów, zmarłych z ran w tutejszych szpitalach przez przeciąg trwania wojny, na które komitet zaprasza wszystkich Polaków, będących w Pradze. — Nazwiska zmarłych są: Szapelki Feliks, I. p., † 13 listopada; Dziedzic Jan, I. p., † 26 listopada; Holzer Władysław, I. p., † 26 listopada; Jakubowski Władysław, I. p., † 27 listopada 1914 roku; Bembenista Sobolewski Bronisław, I. p., † 11 stycznia; Górniak Władysław, IV. p., † 11 sierpnia; Majer Stanisław, I. p., † 4 października 1915 roku.

Zniszczenie pamiątek polskich. Według wiadomości, podanych przez „Birżewia Wiedomości”, w czasie bitwy pod Trokami na brzegach słynnego jeziora, zostały zniszczone całkowicie ruiny zamku Klejstuta, znajdujące się na jednej z wysp. Położony w pobliżu majątek hr. Tyszkiewicza z pięknym pałacem był widownią najzacieklejszych walk okopowych.

Rozstrzelanie szpiegów na froncie zachodnim. Sprawozdawca wojenny „Berl. Tagebl.”, J. Hirsch, przesyła z zachodniego placu boju następującą wiadomość:

Wojenna kwatery główna, 8 października. W cyta-tele Lille rozstrzelani zostali przed kilku dniami winiarz Camille Jaquet, podporucznik Ernest Deconick, kupiec Georges Maertens, robotnik Silvert Verhulst (mieszkały Lille) oraz górnik Paweł Busiere z Lievin. Pierwsz czterech, mimo stycziowego ostrzeżenia publicznego, ukrywali lotnika angielskiego, który w marcu opadł był pod Lille i następnie po miesiącach ułtawii mu ucieczkę, dzięki czemu uszedł do armii nieprzyjacielskiej. Oprócz tego, żołnierzom francuskim, którzy za frontem niemieckim odrzucili swoje mundury, dopomogli do ucieczki za granicę, skutkiem czego skazano ich na śmierć, jako szpiegów. Busiere został skazany na śmierć, ponieważ uprawiał zdradę wojenną przy pomocy gołębi pocztowych.

Zmarli:

Berta z Grosmanów K a c z k o w s k a, żona lo karza weterynaryjnego miejskiego z Podgórze, zmarła dnia 12 b. m. w Wiedniu.

Dr Karol Turnau, lekarz pułkowy, zmarł we Ldwowie, w 44 roku życia.

Repertuar teatru miejskiego.

W sobotę 16 października 1915: „Polowanie na zięciów”, kom. w 3 aktach Labiche’a i Delacoura.

W niedzielę 17 po pol.: „Droga do piekła”, farsa w 3 aktach G. Kadelberga.

Wniedziałe 17 wiecz.: „Polowanie na zięciów”. We wtorek 19: „Awantura”, kom. w 3 aktach Flers’a i Caillaveta.

Repertuar Teatru Ludowego.

W sobotę o godz. 7½ wiecz.: „Zaklęty pałac”, bajka czarodziejska R. Offmańskiego. Tańce Niny Dolli.

W niedzielę o godz. 3½ po południu: „Małka Schwarzenkopf”, sztuka ze śpiewami i tańcami G. Zapolskiej; o godz. 7½ wiecz.: „Słuby dębickie”, wiodwieł ze śpiewami i tańcami K. Krumłowskiego.

Dla głodnych w Warszawie

złożyli w administracyi „Nowej Reformy”: Julia Jaselska 20 K, Jadwiga Piotrowska 10 K, B. Owierniowie 5 K, W. S. 30 K, zamiast kwiatów w dniu imienia p. J. W.; proszowska Liga kobiet 100 rubl., Edmund Wiczorkiewicz 10 K, Wik-told Milieski 100 K.

Na Kolumnę Legionów

złożyli w administracyi „Nowej Reformy”: Wanda Barlecka 5 K, dr Zygmunt Stobiecki 80 K, Stanisław Buryan, komendant oddz. robotn. Nr 6 i 6a 50 K dla pamięci bohaterkiej śmierci syna, ś. p. Kazimierza, legionisty pułku Piłsudskiego.

Na Legiony polskie

złożyli w administracyi „Nowej Reformy”: Personal pocztowy w Jaśle 35 K 90 h; Z. Lu-kaczynski 3 K, J. Boniecki 4 K, Antonina Orszczyńska 30 K 17 h, zebrane w gminie Malmas-tal; L. S. 20 K.

Na fundusz wdów i sierot po legionistach złożyli w administracyi „Nowej Reformy”:

Straż ekarbowa (nadzór) z Cieszanowa 13 K 40 h; B. Mieczkowski 5 K jako ścigający grywnę od stróżów domu za spowodowane straty; Bernard Kaufmann 2 K, urzędniczy firmy „Premier” spółki naftowej i „Petrolca” Tow. akc. w Boryslawiu 246 K (i tą samą kwotę dla rodzin żołnierzy-Polsków) zamiast wieńca na trumnę kolegi ś. p. Juliusza Smoluchowskiego; dzieci szkolne w Uhearcz 6 K 54 h za pośrednictwem naczycielki Olgi Gaudyakówny; Irma i Bronisław Rapaportowie 50 K zamiast zawiadomienia o ślubie; Zygmuntowie Steuermarkowie 20 K, Ignacy Kacz 10 K zamiast wieńca na trumnę żony.

Na Samarytanina polskiego

złożyli w administracyi „Nowej Reformy”: Urząd

Komunikat naczelnego kierownictwa armii niemieckiej.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego.)

Berlin, 16 października.

Biuro Wolffa donosi: Wielka główna kwatera, 15 października.

Balkański teren wojny.

U grupy wojsk Mackensena operacje mają przebieg zgodny z planem. Na południe od Belgradu i Semendryi wyparto Serbów dalej, wzięto 450 do niewoli i zdobyto 3 dział, wśród nich jedno ciężkie. Dziś w nocy wzięto szturmem także fortyfikacje na froncie południowym Pożarevacu, wskutek czego to umocnione miasto dostało się w nasze ręce.

Pierwsza armia bułgarska rozpoczęła atak poprzez granicę wschodnią Serbii i zajęła przełęcze między Belgradczikiem a Kniażevacem.

Wschodni teren wojny.

Grupa Hindenburga: Na południowy zachód i na południe od Dźwińska Rosyanie wczoraj ponownie kilkakrotnie zaatakowali. Na południe od drogi Dźwińsk-Nowo Aleksandrowsk odparto ich wśród niebawymie ciężkich strat. Tak samo zlamali się ich dwa ataki na północny wschód od Wesolowa. Przy trzecim ataku udało się tutaj Rosyanom wtargnąć w nasze stanowiska w szerokości jednego batalionu. Kontratak jest w toku.

Jeden z naszych okrętów powietrznych obrzucił wydajnie bombami dworce w Mińsku, na którym obecnie odbywa się wielkie ładowanie wojsk. Zauważono 5 ciężkich wybuchów i jeden wielki pożar.

U grup ks. Leopolda bawarskiego i Linsingena nic nowego.

Zachodni teren wojny.

Na północny wschód i na wschód od Vermeles znów wyparto Anglików z naszych stanowisk. Tylko na krańcu zachodnim tak zw. Kiesgrube zdołali się utrzymać Anglicy w małym odcinku rowu.

W Szampanii wojska saskie na wschód od Auberive zniosły gniazdo Francuzów, którzy zdołali się od czasu wielkich ataków utrzymać w naszych stanowiskach. 5 oficerów i 300 żołnierzy wzięto do niewoli i zdobyto kilka karabinów maszynowych. — W nocy z 13 na 14 nasze okręty powietrzne obrzuciły bombami dworce kolejowe w Chalons i Vitry le Francois, ważne pod względem wojskowym dla operacji będących w toku.

Naczelnictwo armii.

Wyparcie Serbów na trzecią linię obronną.

Wiedeń, 16 października.

„Korespondent wojenny „Neues Wiener Journal“ donosi pod datą 14 b. m.:

Także drugie stanowiska obronne Serbów zostały wczoraj wzięte szturmem. Nieprzyjaciela wyparto na trzecią linię obronną.

Serbowie, wyrzuceni ze swych pozycji, brojących przebiecia przez rzekę w Belgradzie, zajęli nowe stanowiska, rozbudowane na sposób fortyfikacyjny, na wzgórzach, wysokiach 250 do 300 metrów na południe i południowy wschód od Belgradu, zwłaszcza na wzgórzach Wino-Brdo, Cunaak i Strazura, leżących ośm kilometrów niemal za miastem i panujących nad terenem.

Wedle opowiadań jeńców, otrzymała załoga rozkaz trzymania tych stanowisk aż do ostatniego człowieka.

Po silnym przygotowaniu przez artylerię naszą, która nieprzypuszczalnie zadała już olbrzymie straty, trzy te wzgórza wzięte zostały przez piechotę naszą szturmem. Serbowie cofnęli się w popłochu, ścigani i zajęli teraz trzecią linię obronną, liczącą 25 kilometrów niemal poza Belgradem na tych grzbiętach górskich, których najwyższe wzniesienie stanowi 565 m. wysoka Arala, znana ze swych kopalni rudy.

Pożyczka serbsko-bułgarska.

(Tel. wł. »N. Reformy«.)

Wiedeń, 16 października.

Donoszą z Lugano: Do »Secolo« telegrafują z Bukaresztu: Pociąg pożyczki serbsko-bułgarskiej pod Kosnicą został zniszczony serbski pociąg amunicyjny i dworzec kolejowy w Tabanovicu.

Bułgarzy pod Kniażevacem.

(Telegram własny »Nowej Reformy«.)

Wiedeń, 16 października.

We wtorkowym sprawozdaniu donosi bułgarski sztab generalny, że wojska bułgarskie o dziesięć kilometrów tylko odległe są od Kniażevacu i że pozycje serbskie wzięły pod silny ogień.

Jako pierwszą zdobycz wojenną przysłał komendant brygady Kistendin baterię górską, która znajdowała się na pewnym wzgórzu i nie mogła już wczas uciec przed bułgarskimi wojskami.

Dezerterzy z armii serbskiej.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Sofia, 16 października.

Wedle doniesienia ze Strumicy, wczoraj 950 dezerterów serbskich z bronią poddało się w ręce władz granicznych.

Hamilton w Niszu.

(Tel. wł. »Nowej Reformy«.)

Wiedeń, 16 października.

Donoszą z Lugano: »Secolo« dowiaduje się z Bukaresztu, że general Hamilton przybył do Niszu.

Zawiadomienie Turcyi o wybuchu wojny z Serbią.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Konstantynopol, 16 października.

Przedstawiciel Bułgarii Koluszek wręczył po południu wielkiemu wzyrowi notę zawiadającą, że wojska bułgarskie na zaatakowane tereny bułgarskie przez Serbów odpowiadają obroną. Bułgaria uważa się od dnia 14 b. m. za znajdującą się na stopie wojennej z Serbią.

Neutralność Rumunii i Grecyi.

(Tel. wł. »Nowej Reformy«.)

Wiedeń, 16 października.

Donoszą z Sofii: Rząd grecki i rumuński polecił przedstawicielom swym oświadczyć w Sofii, że zachowają neutralność dopóty, dopóki Bułgaria ograniczy się tylko do bronięcia uprawnionych swych interesów przeciw Serbii.

Komunikat turecki.

(Telegram c. k. Biura koresp.)

Konstantynopol, 16 października.

Agencja »Milli« donosi: Główna kwatera podaje do wiadomości:

dę między państwami bałkańskimi. Niestety usposobienie na Bałkanie nie było za jednością, lecz raczej za najostrejszym rozdziałem. — Wskutek wydarzeń ostatnich lat polityka Niemiec i Austro-Węgier, które dążyły do tego, by istniejące awersy pogłębić i siłą niezgodę, mogła się o wiele łatwiej urzeczywistnić, niż na polityka pojednania i zgody. Do warunków, jakie postawili sprzymierzeńcy Bułgarii, należał i ten, że kraj ten ma po naszej stronie walczyć przeciw Turcyi. Na to dano nam do zrozumienia, że mocarstwa centralne, pominiwszy Trację, uczyniły Bułgarii w zamian za jej neutralność o wiele znaczniejsze propozycje niż sprzymierzeńcy mogą uczynić.

Grey oświadczył następnie, że nie można sądzić, by między Bułgarią a państwami centralnymi nie istniał traktat tajny, gdyż jest rzeczą nieprawdopodobną, by Bułgaria, skoro już jako nagrodę za swą neutralność otrzymała tak wielkie obietnice, bez dalej idących obietnic wzięła udział w wojnie.

Dalej wywodzi: Atak Bułgarii na Serbię wyłonił sprawę zobowiązań traktatowych, wynikających między Serbią a Grecją. Co się dotyczy stanowiska i zamiarów rządu greckiego i uczuć narodu greckiego, to mogę jedynie wskazać na ostatnią mowę Zaimisa i Venizelosa. Jasnym jest jednakże, że interesy Serbii i Grecji od tej chwili są identyczne. Oba kraje albo wspólnie będą istnieć albo upadną (Oklaski!). Tylko poprzez terytorium greckie można Serbii dać szybką pomoc. Sprzymierzeńcy pragnęli wesprzeć Grecję i Serbię wedle swych najlepszych sił i dlatego wszystkie, stojące w tym celu do rozporządzenia wojska wysłano do Salonik. Grecya założyła formalny protest, kiedy pierwsze wojska wysłano do Salonik, że jednakże udzielona w tej formie pomoc była pożądana, to wynika ostatecznie z okoliczności, wśród których wysadzenie na ląd wojska się dokonało, jak również z przyjęcia, zgotowanego wojskom. Czyż Grecya, już choćby ze względu na postanowienia traktatu grecko-serbskiego mogła zająć inne stanowisko wobec niesionej Serbii pomocy, aniżeli to, że umożliwiła dalsze wysadzenie na ląd sił zbrojnych i przemarsz ich do Serbii dla odparcia ataku bułgarskiego?

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Grey zakończył swą przemowę słowami: Wszyscy walczyliśmy dla tego samego celu, na którymkolwiek terenie walka się toczy, mianowicie walczyliśmy o wyswobodzenie się z pod znamiem pruskiego, który już w czasach pokojowych był groźbą i uciśnieniem a w czasie wojny nie chce przestrzegać naturalnych praw ludzkości. (Oklaski).

(Uwaga c. k. Biura korespondencyjnego: Sir Edward Grey w mowie swojej twierdzi, że mocarstwa centralne pozyskały Bułgarię obietnicami na koszt jej sąsiadów. Cel tej insynuacji jest jasny: Chciano Rumunii i Grecji dać do zrozumienia, że Bułgaria i mocarstwa centralne żywią zamiary nieprzyjacielskie względem tych państw. Wobec tego i wobec tendencyjnej insynuacji, pozbawionej oczywiście wszelkiej realnej podstawy, wystarczy z pewnością wskazać na złożone przez Bułgarię w Bukareszcie i w Atenach przyjazne oświadczenia).

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Przy zarządzaniu, których się chwyciliśmy, postępujemy w ścisłej łączności z Francją. — Współdziałanie wojsk rosyjskich zostało przyobiecane, skoro tylko one będą stały do dyspozycji.

Flota nieprzyjacielskich okrętów powietrznych ostatniej nocy nawiedziła hrabstwa wschodnie i część dystryktu londyńskiego i rzuciła bomby. Nasze działa obronne były czynne. Jeden okręt powietrzny, jak to zauważono, skłonił się na bok i zmniejszył swój lot. Naszych 5 samolotów wzniosło się w górę, lecz z powodu złych stosunków atmosferycznych tylko jeden z nich zdołał odkryć jeden okręt powietrzny. Także i temu samolotowi nie udało się doścignąć okrętu, który znikł w mgłę.

Kilka domów zostało uszkodzonych, wybuchło kilka pożarów lecz żadnej poważniejszej szkody wojskowej nie było. Wszystkie pożary szybko ugazsono. Ogólna liczba ofiar włącznie z temi, które już zgłoszono, wynosi: 15 osób wojskowych zabitych, 13 ranionych, 27 osób cywilnych mężczyzn zabitych, 64 ranionych, 9 kobiet zabitych, 30 ranionych, 5 dzieci zabitych, 7 rannych. Z tego na okręg londyński przypada zabitych 32, ranionych 95.

Amsterdam, 16 października.

Zeppelin, który przyjechał z kierunku południowo-zachodniego ponad wyspą Vlieland, ostrzeliwany był przez strażę nadbrzeżną. Zeppelin znikł w kierunku północno-wschodnim. W dwie godziny później zjawił się drugi okręt powietrzny ze strony południowo-wschodniej, przejeżdżając między wyspą Vlieland a Terschelling. Ostrzeliwano go silnie. Zeppelin znikł się jednak w górę i znikł w mgłę w kierunku północno-wschodnim.

Straż nocna przed Zeppelinami.

(Telegram własny »Nowej Reformy«.)

Wiedeń, 16 października.

Donoszą z Amsterdamu: W niektórych ulicach Londynu zorganizowali mieszkańcy strażę nocną dla obrony przed Zeppelinami, by alarmować ludność na wypadki niebezpieczeństwa. Poczyniono te zarządzenia, ponieważ kobiety i dzieci z trwogi nie mogły spać.

Ustąpienie Sazonowa.

(Tel. własny »Nowej Reformy«.)

Wiedeń, 16 października.

Donoszą z Rotterdamu: Wedle depesz z Petersburga, Sazonow udał się do głównej kwatery, by prosić o dymisyje. Postępowcy zamierzają użyć ostatnich wysiłków celem przeforsowania Miłukowa jako następcy Sazonowa. Partya wielkosiążką stawiła kandydaturę Izwołskiego, nacjonalistki Czarykowa. Ponadto kandydatem, mającym widoki dużego powodzenia, jest Giers.

Krytyczne położenie w Rydze.

(Tel. wł. »Nowej Reformy«.)

Wiedeń, 16 października.

Donoszą z Kopenhagi: Sprawozdania rosyjskie charakteryzują położenie w Rydze jako krytyczne. Codzienne wizyty lotników niemieckich budzą panikę w mieście. Drożyzna wzrasta w nieskończoność. Codziennie przybywają wielkie transporty rannych.

Oświadczenie Sazonowa.

(Tel. wł. »N. Reformy«.)

Wiedeń, 16 października.

Donoszą ze Sztokholmu: Na radzie ministerialnej oświadczył Sazonow, że z chwilą ustąpienia Venizelosa wysadzenie wojsk na ląd w Salonikach stało się akcją pokojową. Sazonow rozszerza z pomocą Agencji telegraficznej przedstawienie porażki dyplomatycznej Rosji, jako spowodowanej niepowodzeniami rosyjskiego oręża.

Sojusz rosyjsko-japoński.

(Telegram c. k. Biura koresp.)

Londyn, 16 października.

„Times“ donoszą z Petersburga: Ministerstwo spraw zagranicznych otrzymało sprawozdanie, według którego w Tokio wyrażono życzenie, by przygotowanie do zawarcia sojuszu rosyjsko-japońskiego możliwie szybko było ukończonym. Słychać, że niebawem przybędzie z Japonii w specjalnej misji jeden z wyższych urzędników ministerstwa spraw zagranicznych.

Postawa Ameryki.

(Tel. wł. »Nowej Reformy«.)

Wiedeń, 16 października.

Donoszą z Rotterdamu: Wedle »New York Sun« nota amerykańska do Anglii zawiera osiemnaście, ściśle sformułowanych żądań, dotyczących przywrócenia ruchu handlowego amerykańskiego z Europą centralną.

Zwołanie Koła Polskiego.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 16 października.

Sekretaryat Koła polskiego zawiadamia tych członków Koła, którzyby z jakichkolwiek powodów nie otrzymali rozestanych pocztą imiennych zaproszeń, iż posiedzenie Koła polskiego odbędzie się w Wiedniu w gmachu parlamentu w poniedziałek 25 października br. o 11 przed południem. Posiedzenie komisji politycznej wyznaczone zostało na piątek 22 bm. o 5 po południu w biurze prezesa Koła przy Wallnerstr. 1 a.

Pamięć dla służby państwowej.

(Telegram c. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 16 października.

Do zarządzeń, które mają na celu poprawę losu materialnego służby państwowej, należy, jak wiadomo, także zarządzenie, by służbie państwowej (względnie urzędnikom włącznie do 8 rangi) udzielać jednorazowej pomocy, ocenianej na podstawie indywidualnych prób wedle stosunków osobistych. Aby zadość u-

czynić żądanom, z wielu stron objawionym, upewniono władze, by przy udzielaniu tej pomocy finansowej odstąpiły od żądania wnoszenia formalnej prośby i by udzielały tej pomocy na podstawie znanych szczerem biurokracji, które jako to przedewszystkiem większy stan rodziny, wypadki choroby, zły stan finansowy itd. specjalnego uwzględnienia wymagają. Przytem wstąpienie do służby wojskowej, o ile nie chodzi o gazystów i o ile rodziny nie otrzymują wsparcia materialnego, nie stanowi żadnej przeszkody w przyznaniu takiej pomocy.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości c. k. Biura koresp.

z dnia 16 października.

Stosunki sanitarne w monarchii. Wiedeń. Od dnia 3 do 9 bm. doniesiono w Galicji i Bukowinie o 371 wypadkach ospy w 36 powiatach (100 gminach). W jednym wypadku idzie o żołnierza, reszta o ludność miejscową.

W innych krajach koronnych doniesiono w tymże czasie o 14 wypadkach ospy.

Od dnia 3 do 9 bm. doniesiono w Galicji o 128 wypadkach zaszklwienia na tyfus plamisty w 15 powiatach (29 gminach). Wszystkie wypadki zaszły wśród ludności miejscowej. W innych krajach koronnych nie stwierdzono w tymże czasie żadnego wypadku tyfusu wśród ludności miejscowej, zaś sześć wśród żołnierzy i obcych.

Wiedeń. Departament sanitarny ministerstwa spraw wewnętrznych podaje do wiadomości, że 14 b. m. stwierdzono w Galicji wypadki cholery: 9 (1) pow. Brzeżany, 2 (1) pow. Gródek, 1 pow. Rawa Ruska, 1 pow. Zborów, 7 (1) pow. Stanisławów.

Clągnięcie loteryi klasowej.

Wiedeń. 4-ta austriacka loterya klasowa Wygrana 200.000 K pańd na nr 11427.

Cholera w Kłonii.

Berlin. Biuro Wolffa stanowczo przeczy doniesieniom dzienników angielskich, jakoby w Kłonii panowała poważna epidemia cholery. Faktycznie wydarzyły się tylko trzy odosobnione wypadki.

Odpowiedzialny redaktor:

Michał Bonieński.

Wydawca:

Rudolf Osman.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi.)

Karolina z Rinców Sternocca

żona rewidenta c. k. kolei państw. w Stanisławowie

urczona w Drohobyczu, zmarła w Wiedniu dnia 12 października 1915 r. przeżywszy lat 47.

Pogrzeb odbędzie się w Krakowie w niedzielę dnia 17 października 1915 r. o godz. 11 przed południem z domu przedpogrzebowego na cmentarzu izraelickim, o czem zawiadamiają w nieutulonym żalu pogrążeni mąż, dzieci oraz rodzina.

Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

Dr PIEPES lekarz dentysta mieszka ul. św. Marka L. 27 (róg ul. Szpitalnej) i przyjmuję, jak dawniej. 7152-2

PODZIĘKOWANIE.

Rodzeństwu Ziemiańskim Stanisławowi i Annie a przedewszystkiem

Helenie Ziemiańskiej

za serdeczne, pełne macierzyńskiej opieki zajmowanie się w czasie choroby Władysławy, ich siostry, a mojej żony, chorą i jej dziećmi, jako też za urządzenie sprowadzenia jej zwłok z Lissz do rodzinnego grobu do Krakowa i pokrycie wszelkich kosztów pogrzebu, składam na tej drodze należne szczerze podziękowanie „Bóg zapłać“

Ignacy Kacz

resp. Straży skarbowej z dziećmi. 7149

Wielmożnemu Panu

Drowi Julianowi JASTRZĘBSKIEMU (ulica Zwierzyniecka 30)

składa najserdeczniejsze podziękowanie za troskliwą opiekę i skuteczną wyleczenie męża z ciężkiej choroby płucnej swoim specjalnym sposobem i radzi każdemu, zagrożonemu płuca chorobą, oddać się w Jego lekarską opiekę.

KRAMARZOWA z rodziną

6943 1 3

Kraków, Sałwator.

Kancelarya adwokata

Dra EDWARDA RYBACKIEGO

przeniesiona

do narożnika przy ulicy Floryańskiej. Wejście od ulicy św. Tomasza L. 19, I. piętro. 7060-8

epidemiac chorobach zarazy wylch Giesshübler szczawa

Adwokat Dr BERMAN

Kraków, ulica Grodzka L. 62

powrócić. 7106-3

Dostarcza: Urządzeń dla tartaków, cegieli i młynów. Lokomobil używanych. Pomp budowlanych. Węzów gumowych.

B. UNGER Kraków, Floryańska 53. BIURO SPRZEDAŻY MASZYN I PRZYBORÓW TECHNICZNYCH

Dostarcza: Pasów skórzanych. Olei do maszyn. Uszczelnień wszelkiego rodzaju. Przewodów i lampek elektrycznych ect

Poszukiwanie zaginionych.

Janina Piątek prosi o adres swej matki; A. Matlak o adres siostrzenicy i wnućki Maryi i Marylki Szalran z Prądka Czerwonego.

Poszukuje brata Stanisława Myszkowskiego (z dziećmi Marianem i Walerją), poprzednio nauczyciela w Przemyślu.

Ludwika Cywińska, Warszawa. List otrzymałam. Jestem zdrowa, dzieci również.

Proszę o wiadomość o moim mężu Ferdynandzie Nohel, szeregowny 26 pułku posp. ruszenia, I komp., który z końcem czerwca b. r. jako chory leczył się podobno w jednym z galicyjskich szpitali.

Proszę łaskawie podać adres Stanisława Stefanowicza z Hurodeauki. Jest w wojsku. Cholewicka, Brzesko.

Wiktor Barabasz Skład fortepianów, pianin i harmonium Kraków, Rynek gł. 39, Linia A-B. Telefon 2588.

Stechacz medyc. całkiem wolny od wojska, przyjmuje lekcyjne za mieszkanie. Zgłoszenia: pl. Matejki 10, I p., ofic. 7123 1 2

Adwokat Dr KRÓKOWSKI w Wadowicach

Akademik udziela lekcji matematyki w zakresie VIII klas gimnazjalnych. Zgłoszenia pod „O. M. 19” przyjmuje Adm. „N. Reformy”.

Do wynajęcia w pałacyku przy ul. Batorskiej 17, na I p.: piękny, słoneczny apartament, składający się z 7 pokoi (z których 3 duże, 4 mniejsze), przedpokoju, kredensu, kuchni, łazienki, pokoi sypialnych etc. wszystko z komfortem umeblowane i urządzone. Świato elektryczne. Duży ogród do użytku. Bliska wiadomość u portjera. Tamże może być wynajęta także stajnia i wozownia.

SALAMI I jakości 1 kg prąskiego K 6- 1 " polskiego 6 60 1 " krakowskiego 7- 1 " Mortadella 7- 1 " paryskiego 7- 1 " tyrolskiego 8 60 1 " z polędwicy wieprzowej 7- wysyła za pobraniem w pakietach pocztowych do wszystkich stacji pocztowych

Prager Schinken Export Praga-Ziżkow ul. Havliškova 16 III. 7135 1 5

Pokoje z utrzymaniem. Ul. Karmelicka 46, II piętro na prawo. 5014 13 20

Panna obznajmiona, z wszystkimi otymnościami administracyjnymi jednego z więz. zych pism, z kilkoletnią praktyką w tym zawodzie, szuka odpowiedniej posady. Zgłoszenia list pod „P. E. 1777” przyjmuje Administr. „N. Reformy”.

Do wynajęcia 3 pokoje front., słoneczne, kuchnia, łazienka, spiżarnia, oddzielne całe piętro, ul. Wygoda 3. Wiad. tamże. 7124 1 3

Inteligentni i zdolni akwizytorzy znajdują łatwe zajęcia z zyskiem 6-10 K miesięcznie. Zgłoszenia pisemne pod „O. M. 14” przyjmuje Adm. „N. Reformy”.

Dog angielski bardzo ładny i przywiązany do sprzedawcy za bardzo przystępną cenę. Wiadomość w piekarni wojskowej na Woli Justowskiej. 7125 1 4

Zarząd Składu artykułów spożywczych Funkcyjnarystów c. k. kolei państwowej zaprasza P. T. Członków swoich na Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Agenci i odsprzedawcy poszukiwani do całkiem nowego, bardzo popytanego artykułu patriotycznego. Możliwość wielkiego zarobku. Zgłoszenia pod W. E. 2709 przyjmują Hasenstein i Vogler, A. G., Wiedeń, I, Schulerstrasse 11. 7133

Piwowarzy dwoj lat 24 i 40, posiadają odpowiednich posad. Zgłoszenia z podaniem warunków pod „Piwowar” przyjmuje Adm. „N. Reformy”.

Poszukuje lekcji rysunku i malarstwa lub innego zajęcia. Sobieskiego 16 c, II piętro. 7130 1 0

Obiady domowe w abonamencie, zdrowe, na masle, dla kilku osób. Pełniczków 11, m. 6, II p. 7071 3 3

Piwowar (Bierbrauer) fachowiec, potrzebny zaraz do większego browaru. Prześlad odpisy świadectw i podać warunki: Agencja pracy Kantora, Stanisławów. 7075 4 5

Młody człowiek z ukończoną 4-ty gimn., szkoła rolnicza i odpowiednią praktyką, poszukuje posady ekonomu lub choćby praktykanta gospodarczego w większych dobrach. Pożądana byłaby posada w intensywnie prowadzonym gospodarstwie w Czechach lub w Królestwie. Zgłoszenia list. pod Strzolec Nr 6 przyjmują Adm. „N. Reformy”. 7096 3 3

Praktykanta biurowego poszukuje fabryka wyrobów żelaznych. — Zgłoszenia pisemne pod „P. E. 190” przyjmuje Administr. „N. Reformy”. 7081 3 3

Rutynowany młody kupiec, były kierownik Składnic Kółek roln., wolny od wojska, przyjmie posadę kierownika handlu lub t. p., byle zaraz. Może złożyć w gotówce kancje 1-2 tysiące kor. Zgłoszenia pod Ewakuowany I. I. przyjmują Adm. „N. Reformy”. 7082 3 3

Zakupno kasztanów. Magazyn prowiantowy twierdzy w Krakowie, zakupuje każdą ilość dzikich kasztanów, placąc 12 (dwanaście) koron za setną metryczną. Oferenci mają się zwracać wprost do magazynu prowiantowego twierdzy. Wywóz kasztanów dzikich zabroniony został 12 października b. r. przez Komendę twierdzy. Intendantura twierdzy. 7097 2 2

Biegły pianista poszukuje miejsca w salon. orkiestrze lub w kinie, podejmie się zorganizowania damskiej orkiestry dla kawiarni lub kabaretów. Zgłoszenia listowne pod „Pianista” przyjmują Administr. „N. Reformy”. 6896 5 5

Szukam pokoju z przedpokojem z osobnym wchodem, w dzielnicy „Kl. parz”. Zgłoszenia pod „X. K.” przyjmuje Adm. „N. Reformy”. 7100 2 3

Potrzebna bona freblanka z dobrym szyciem. J. Michalik, Floryańska 45, II p. 6893 5 6

Do wynajęcia zaraz mieszkanie po 3 pokoje, kuchnia, przedpokój, z wygodami. Ul. Zielona 8 i po 2 pokoje kawalerkie i 3 pokoje z kuchnią, ul. św. Gertrudy 10. Wiadomość u stróżki i właścicielki ul. Grodzka 44, II p. 7093 2 3

Chorąży rezerwy, obecnie w linii bojowej, nawiąże korespondencję z młodą, wykształconą osobą. Listy pod „Bój” przyjmuje Adm. „N. Reformy”. 7105 2 3

Poszukuję mieszkania umeblowanego, składającego się z dwóch albo trzech pokoi, kuchni i łazienki. Zgłoszenia pod „M. K.” przyjmują Adm. „N. Reformy”. 7102 2 3

Poszukuje Pleców „Dauerbrandów” dostarcza Generalna Reprezentacja przemysłu techn.-budowl. Jan Godzicki w Krakowie, ul. Dłubiowska 30 6951 5 5

Kupuje i sprzedaje: ubrania, palta i futra męskie i damskie. — S. Katzner, Bracka 5. 6989 4 10

Zażądać mojego głównego katalogu z 4000 odbitek, który wysyłam za darmo, oplacony. Obfity wybór przedmiotów użytecznych i na podarki. C. i k. nadworna dostawca JAN KONRAD, dom wyżytkowy, Brück, Nr 1293 (Czechy). — I. jakości brylanty „Solingen” 1 K 70 h, 2 K 20 h, 3 K. Fryzury do golenia 1 K 20 h, 2 K, 3 K 50 h. I. ostra brytwa po 25 h, tuż 8 K. Maszynki do strzyżenia włosów 4 K 80 h, 5 K. Garnitury do golenia z wszelkimi przybarami do golenia 5 K. Wyślijka za pobraniem. Nisza Rydzka. Wymiana dozwolona lub zwrot pieniędzy. 6548 3 20

AGENTA pozostającego w dobrych stosunkach z handlami parasoli w Galicyi, pracującego za prowizją 7060

poszukuje zasobna fabryka parasoli. Zgłoszenia pod: „P. E. 1777” przyjmuje Rudolf Mosse, Praga, Przykopy 6.

Artykuły spożywcze i codziennego zapotrzebowania, węgiel, nafta, oleje maszynowe, nawozy sztuczne, narzędzia i maszyny rolnicze, cement, eter, nit, papę i t. d. wysyła tylko hurtownie ze swoich magazynów lub dostarcza wprost z fabryk

Związek ekonomiczny Kółek rolniczych we Lwowie stow. zar. z ogr. poręką (organ handlowy Zarządu głównego Tow. Kółek rolniczych) z siedzibą obecnie w Bielsku (Bieltz), Zunftgasse 1. Cenniki na każde żądanie! 6491 7 0

Okazyjna sprzedaż. Obrazy wybitnych malarzy polskich i obcych, zegary stare, meble antyczne, stara porcelana i szkło, biurowy stara, maszyny do pisania, monety i medale i t. p. sprzedaje tania „Dorotheum”, Kraków, ul. św. Tomasza 1. 20. 6522 11 0

Do pielęgnowania chorych polecają się dobrze wyszkolone Siostry w mieście, jak i w okolicach. 7003 3 3 Podgórze, ul. Józefińska 29, I p.

Epizody Wojenne Ciekawe obrazy i przegrody na terenach walk wojny europejskiej wychodzą co tydzień w zeszytach z ilustr. okładką. Cena poj. zeszytu 20 hal. Prenumeratę kwartalną (za 13 zeszytów) kor. 2 50 wraz z przesyłką poczt. przyjmują 7073 3 3 Księgarnia D. E. Friedla, Kraków, Rynek 17 (R).

Czytacie szukający posad i pracy! Czytacie pp. pracodawcy! Wszyscy mężczyźni i chłopcy także kobiety posiadający odpowiednią kwalifikację i świadectwa, znajdują zajęcie stałe na dobre warunki, a mianowicie: ekonomi, pisarze ekonomiczni, karbownicy, polowicy, leśniczy, podleśniczy, leśni, ogrodnicy, gorzelnicy, piwowarzy, chmielarze, stelmachy, kłodziejce, kowale, pszczelarze, pomocnicy pocztowe, nauczyciele, nauczycielki, praktykanci do handlu wszelkiej gałęzi, uczniowie do rzemiosła: kominarstwa, stolarstwa, blacharstwa, kowalstwa, rzeźnictwa, masarstwa, szewstwa, krawiectwa; Pięćset forali żonaty, parobków do koni i wółów i robotników dworskich potrzebuje. Natomiast mam dosyć w ewidencji: kasyerów, kontrolerów, pomocników kancelaryjnych, maszynistów, monterów, gospodyń, kłuznic, kucharek, panien służących, pokojowych, skie-owych do handlu masarskich, korzennych i mieszanych; kierowników cegielni, fabryk rozmaitych i t. d. Mam przeszło sto posad i miejsc dla wymienionych na początku ogłoszenia osób, a dla innych zajęć poszukuje.

Bronisław Krasicki Kraków, Gołębia 16. 7084 2 3

W Zakopanem w domu murowanym na I p. mieszkanie widne, ciepłe, słoneczne, składające się z 4 pokoi, przedpokoju, dużej werandy, balkonu, kuchni z wodociągami i t. p. — ze względu na położenie w centralnym miejscu idealne dla lekarza, zaraz do wynajęcia. Wiadomość tamże, Księgarnia L. Zwolińskiego. 7015 2 5

Do wynajęcia przy ul. Blich, I. 4. Oddzielne pokoje na IV piętrze zaraz. 5600 24 0

Dom spedycyjny Vorzimmer i Spółka w Krakowie, ul. Andrzeja Potockiego 1 poleca się P. T. Klientom do przewozu mebli. Wykupuje frachty na podstawie doręczonych wykazów, dostawia do domu przesyłki i wszelkie towary, oraz wysyła takowe koleją. 6626 3 3

AGENTA pozostającego w dobrych stosunkach z handlami parasoli w Galicyi, pracującego za prowizją 7060

poszukuje zasobna fabryka parasoli. Zgłoszenia pod: „P. E. 1777” przyjmuje Rudolf Mosse, Praga, Przykopy 6.

Bulion z dziczyzny wysyła po 12 koron za kilogram Ludwik Dyczkowski z Żywca. 7143 1 3

Fabryka stolarska przyjmie 10 zdolnych czeladników za dobrą zapłatą. — Zgłoszenia: Ludwik Wojtowski, Witkowo (Morawy), ul. Rudolfa 1. 35. 7128

Nauczycielka z egzaminem do szkół średnich udziela lekcji rysunków oraz geometrii wykresowej. Wiadomość: ul. Siemiradzkiego 1. 25, II piętro, na prawo. 6961 4 8

Wzywa się Pana Stan. Gettera, aby się zgłosił osobiście lub pisemnie do administratora domu, Al. Krasińskiego 14, w Krakowie, w sprawie swego mieszkania, które od początku wojny jest zamknięte. W przeciwnym razie otworzy się mieszkanie — przy interwencji Sądu. 6997 3 3

Rutynowany zdolny pomocnik handlowy, praktykant z ukończoną 3 lub 4 klasą gimnazjalną lub realną, inteligentna ekspedytka biegła w języku niemieckim znajdująca zaraz umieszczenie w magazynie papieru i galanterii Jan Wilczyński, Kraków, Pałac Spski. 7005 3 3

Adolf Fluhr ze Lwowa obecnie w Wiedniu, V., Schönbrunnerstr. 105 poleca P. T. Odbiorcom węgiel kamienny z pierwszorzędnymi kopalnię górnostajskich i krajowych, oraz kowalski węgiel i koks, jakoteż do innych celów. Oferty i warunki na żądanie podaje chętnie. 7019 2 3

Poszukuję się planista za odpowiednim czynszem miesięcznym. Zgłoszenia list pod „Rajsko” przyjmuje Adm. „N. Reformy”. 7016 3 3

Lando-powozik półkryty, wanna metalowa, aparat mierniczy, tak jak stary leżący, rogi jeleni do sprzedania. Ul. Krupnicza 22, I p., drzwi na lewo. 7041 2 2

Okazyjnie!!! Firanki za 1/3 ceny. Floryańska 45, I piętro. Krakowska Konkurencja. 7024 5 5

Przyjmą na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

!!! Polacy!!! Pierwszorządny polski lekarz dondysta Dr H. ordynuje leczniczo i wykonuje roboty techniczne za skromnym honorarium. Wiedeń, I, Spiegelgasse (tuż obok Graben) Nr 13, III/9. Telefon 20/VIII. Ordynacja od godziny 2-6, w niedzielę od 9-12 rano. 6640 8 20

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Przyjmę na przechowanie pianino, z wymową używaną. Porozumienie między 1-3: ul. Piotra Michałowskiego 15, dom w ogrodzie, II piętro. 7054 2 2

Nauczyciel obejmie lekcje ze szkół ludowych lub wydziałowych. Zgłoszenia list pod „Nauczyciel” przyjmuje Adm. „N. Reformy”. 7116 2 3

Meble klubowe zupełnie nowe, okazujące do sprzedania. Wiadomość: Alfons Wawrzyszewski, zakład tapicerski, ul. św. Krzyża 1, parter. 7112 2 3

Dostawy mleka poszukuje mleczarnia centrjfalna. Wiadomość: Kraków, ul. Staszica 4, kŚwirczyńska. 6880 5 6

Rutynowana nauczycielka udziela lekcji muzyki, języka francuskiego i niemieckiego po bardzo przystępnej cenie. Zbiórwo lekcje niemieckiego lub francuskiego po 3 kor. mieszaniec do osoby. Zgłoszenia przyjmują się od 10-5: ul. św. Filipa 18, I p., na lewo. 6881 9 9

Potrzebny uczeń do zawodu cukierniczego, z II-gą real. lub gimn., z dobrej rodziny. Cukiernia J. Michalika, ul. Floryańska 45. 6884 5 6

Dla dzieci od lat 7 do 14 rozpoczyna się kurs słów pedagogicznych: stolarstwo, kartonki, koszykarstwo, dziesięć, roboty z wójt peddygn i rafii, oraz kurs zabaw i zajęć dla dzieci od lat 5-10. Informacji udziela i wypisy przyjmuje Marya Berggruonowa oddzielnie między g. 3-5, Bisku pia 2, Jasny Dom. 6678 7 10

Fiaszki apteczne (na lekarstwa), szyby do okien, szkło, porcelanę i lampy poleca G. Unger, Jasło ul. Floryańska. 6670 3 5 Filia ul. 3-go Maja. 6883 3 3

Rządca z dłuższą praktyką rolniczą, wolny od wojska, poszukuje posady. Zgłoszenia: Michał Rogojski, Zegartowice, p. Dąbie k. Doboszy. 6678 2 2

Młoda osoba uczciwa, oszczędna, zamie się domem samotnie lub dziećmi. Laura Buczacka 20 poste rest. Nowy Targ. 6883 3 3

Z Wiednia powrócił i przywoził najświeższe modele FRANCISZKA SACHER Salon mód, Stradom 27. 6345 8 8

Nadpsute prowianty jak: mąka, ryż, krupy, groch, fasola, ziemniaki i t. d. kupują. Zgłoszenia wraz z próbkami: Gabriel Bakorde, Kraków, plac Szczepański 1. 8. 6523 9 10

Powozy i wózki nowe i używane, tania do nabycia w fabryce St. Serwy w Rzeszowie. 7043 4 10

Starożytności sprzedaje i kupuje księgarnia katolicka Dra Miłkowskiego w Krakowie, ul. Floryańska 1. 4852 6 10

Po najlepszych cenach kupuje ubrania używane męskie, damskie i t. p. Korespondentka wystarcza. M. Schwarz, ul. Józefa 1. 6670 20 20

Niemka rutynowana nauczycielka, udziela lekcji i konwersacji, także za pokój umeblowany lub obiad. Zgłoszenia listowne dla Niemki przyjmują Administracja „N. Reformy”. 6540 2 0

DZWONKI elektryczne i telefonny naprawia i instaluje z precyzją i tanio H. NIEMETZ optyk i mechanik Kraków, ulica Karmelicka 15. 451 10 10

Akademik, zdolny pedagog, poszukuje lekcji, lub jakiegokolwiek posady biurowej. Zgłoszenia pod J. Szewczyk, Kraków, Trynitarska 16, dla R. S. 7009 8 3

Sprzedaje tanio! Kredens politur. 50 K. 2 lóżka antyk Biedermeier 160 K. Szała orzech. antyk 75 K. Szała dębowa antyk 36 K. Komoda antyk 110 K. Tabela 20 K. 2 szafki orzech. nocna po 12 K. 1 stołek politur. 15 K. 1 otomana prawda nowa 30 K. Gar. nitur czarny inkrustowany 300 K. maszyn. do szycia roczna 15 K. Stół kuchenny na dębowych nogach 15 K. 2 łóżka żelazne, składane, z materacami po 20 K i inne rzeczy. Sprzedają tylko wiancie do 15 października, Kraków, Szpitalna L. 26, I p. od frontu. 6977 4 4

Rządca drukarni L. K. Górski